

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Yakın geçmişimiz, gözaltındaki kayıplar, işkencelerde ölümlerle ve faili meçhul bırakılan siyasi cinayetlerle anılmaktadır. Çok sayıda yurttaşımız, gözaltına alındıktan sonra yok olmuşlar, ortadan kaybolmuşlar, adeta buharlaşmışlardır. Gözaltındayken kaybolanların kimisinin daha sonra cesetleri, kimsesizler mezarlığında bulunmuş, kimisinin ise cesedi dahi bulunamamıştır. Devlet, gözaltındayken kaybolanları bir türlü bulamamış, gözaltındaki kayıpların nedenlerini ve sırrını açıklamamış, siyasi cinayetlerin faillerini bulmamış, gözaltındaki bir kişi, neden ve nasıl kaybolur? Sorusunun yanıtını, bugüne kadar vermemiştir. Devlet, gözaltındayken kaybolan yakınlarını, yıllardır her Cumartesi günü Galatasaray meydanında arayan Cumartesi annelerinin acılarını, dertlerini anlamamış, onların taleplerini her seferinde cop, biber gazı ve şiddetle cevap verme yoluna gitmiştir.

Anayasada Türkiye Cumhuriyeti; demokratik, hukuk devleti olarak tanımlanmıştır. Hukuk devleti, temel hak ve özgürlüklerin güvence altına alındığı, yönetenlerin her türlü eylem ve işleminin yargı denetimine tabii olduğu, böylelikle bireylere hukuk güvenliğinin sağlandığı devlettir. Hukuk Devleti, hukukun üstünlüğü temeline dayanan, hiçbir organ ya da kişinin, hukukun üstünde olmadığı devlettir. Hukuk Devletinde; devletin tüm organlarının üstünde hukukun mutlak egemenliği vardır. Hukuk Devletinde; yönetenlerin kurallara uymama, keyfi davranma özgürlüğü yoktur. Hukuk devletinde yakalanıp gözaltına alınan, tutuklanan, hüküm giyen kişiler, devletin koruması altındadır. Devlet, kendi koruması altındaki kişilerin can güvenliğinin sağlanmamasından sorumludur. Oysa yakın tarihimiz; gözaltındaki kayıplar, ölümler ve faili meçhul bırakılan siyasi cinayetler mezarlığı gibidir. Gözaltındayken kaybolanların yakınları; "Cumartesi anneleri" adıyla 27 Mayıs 1995 tarihinden bu güne kadar her Cumartesi günü Galatasaray Meydanında toplanarak gözaltında kaybolan yakınlarını aramaktadırlar. Arjantin'de Faşist Cunta yönetiminin yok ettiği çocuklarını bulmak için "Plaza Del Mayo" meydanında toplanan annelerden esinlenen "Cumartesi Anneleri" hareketini, başlatan olay; Hasan Ocak'ın, gözaltında kaybolmasıdır. Gözaltındayken kaybolan Hasan Ocak'ın cesedi, işkence edilerek öldürülmüş halde kimsesizler mezarlığında bulunmuştur. Hasan Ocak'ın aile bireyleriyle birlikte küçük bir grup "Cumartesi Anneleri" adıyla ilk defa 27 Mayıs 1995 günü Galatasaray meydanında toplanmışlardır. Zaman geçtikçe başkaların katılımı ile sayıları binleri bulmuştur. Tam 200 hafta boyunca 1999 yılına kadar her hafta toplanmışlardır. Gözaltında evlatlarının, kardeşlerinin, arkadaşlarının, ana ve babalarının başlarına ne geldiğini öğrenmek istemekten başka bir amaçları olmayan Cumartesi annelerinin, oturma eylemleri, "terörizme destek" olarak gösterilmiştir. Devletin sert müdahaleleri ve dayanılmaz hale gelen polis şiddeti sonucu bu kişiler, 13 Mart 1999 yılında yakınlarını aramaya ara vermek zorunda kalmışlar, AİHM'nin kararlarından sonra 31 Ocak 2009 tarihinden itibaren yakınlarını yeniden aramaya başlamışlardır.

Cumartesi anneleri, "Gözaltında bir daha kayıplar, ölümler olmasın" diye 300 haftadır sıcak, soğuk, yaz, kış, yağmur, kar, buz demeden maruz kaldıkları cop, biber gazı, şiddete aldırmandan her Cumartesi o meydandalar. Bu kişiler, sadece devletten yakınlarının ne olduğunu açıklamasını ve faillerinin yargılanmasını istiyor. Oysa devlet, hala gözaltında kaybolanların ne olduğunu açıklamamış, faillerini bulmamış, sorumluları yargılamamıştır. Gözaltında meydana gelen karanlık olaylar, hala aydınlatılmadığı gibi gözaltında kaybolanların mezarlarının yeri bile bulunamamıştır.

Gözaltında kaybolanların mezarları var mı, yok mu? O bile belli değildir. Hukuk Devletinde gözaltına alınan, tutuklanan insanlar, kaybolur mu? Buharlaşır mı? Devlet, yakaladığı, gözaltına aldığı, tutukladığı kişinin güvenliğinden sorumlu değil midir? Devletin koruması altında bulunan kişilerin kaybolmasının sorumlusu kimdir?

Cumartesi annelerinin taleplerine şiddetle bastırmak yerine acılarını anlamak, dertlerini dinlemek ve yaralarını sarmak gerekir. Türkiye'nin adını kirleten geçmişteki hukuk devletinde olmaması gereken ve Türkiye'nin adını kirleten geçmişindeki bu gözaltı kayıpları, işkencede ölümler ve faili meçhul bırakılan cinayetler gibi kötü olayların bir daha olmaması için geçmişimizi kirletenlerin açığa çıkarılması gerekir. Karanlıklara ışık tutarak aydınlatacak ışık kaynağı, Milli İradenin temsilcisi, demokrasinin sigortası olan T.B.M.M'dir. Gözaltındaki ve hapishanelerdeki kayıpları, ölümleri ve faili meçhul bırakılan siyasi cinayetleri araştırmak, sorumlularını bulmak, yargılamak; Demokratik Hukuk devletinin tarihsel görevi olup, demokrasinin gelişmesi ve hukuk devletinin güçlenmesinin ilk koşuludur. Bu nedenle "insanlarımız, bir daha gözaltında ölmesin, gözaltında bir daha kaybolmasın, buharlaşmasın " diye gözaltındaki ve hapishanelerdeki kayıpların, neden ve nasıl olduğunun, arkasındaki karanlık ilişkilerin ve yasadışı güçlerin araştırılması, faillerinin ve sorumlularının açığa çıkarılıp yargılanmasını sağlamak için; yakın tarihimizdeki karanlıkları aydınlatmak ve çocuklarımıza, torunlarımıza; insanların, gözaltında kaybolmadığı, suç işleyen kişilerinin cezasının bağımsız yargı tarafından verildiği, yurttaşlarının demokrasiye ve hukuka bağlı olduğu bir Türkiye bırakmak için, Anayasanın 98. maddesi ve İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri uyarınca Meclis Araştırma komisyonu kurulmasını saygıyla arz ve talep ederiz.

1. ALİ RIZA ÖZTÜRK - MERSİN
2. AKİF EKİCİ - GAZİANTEP
3. YAŞAR AĞYÜZ - GAZİANTEP
4. ŞEVKET KÖSE - ADIYAMAN
5. ERGÜN AYDOĞAN - BALIKESİR
6. RASİM ÇAKIR - EDİRNE
7. ORHAN ZİYA DİREN - TOKAT
8. RAMAZAN KERİM ÖZKAN - BURDUR
9. MEHMET SEVİGEN - İSTANBUL
10. METİN ARİFAĞAOĞLU - ARTVİN
11. TAYFUR SÜNER - ANTALYA
12. FATMA NUR SERTER - İSTANBUL
13. HÜSNÜ ÇÖLLÜ - ANTALYA
14. ENİS TÜTÜNCÜ - TEKİRDAĞ
15. ALGAN HACALOĞLU - İSTANBUL
16. TEKİN BİNGÖL - ANKARA
17. ENSAR ÖĞÜT - ARDAHAN
18. SACİD YILDIZ - İSTANBUL
19. ALİ KOÇAL - ZONGULDAK
20. HÜSEYİN ÜNSAL - AMASYA
21. HALİL ÜNLÜTEPE - AFYONKARAHİSAR
22. VAHAP SEÇER - MERSİN
23. ATILA EMEK - ANTALYA
24. AHMET KÜÇÜK - ÇANAKKALE
25. ALİ RIZA ERTEMÜR - DENİZLİ
26. DURDU ÖZBOLAT - KAHRAMANMARAŞ
27. KEMAL DEMİREL - BURSA
28. NECLA ARAT - İSTANBUL